

kan jeg være ganske enig med ham. Jeg tror imidlertid ikke, at det Forslag, der har foreligget os, indeholder nogen Krænkelse af den paagældende Grundlovsparagraf, thi den tilsigter kun, at der skal gives Regler for hvorledes Retspleien og Administrationen skal stilles ad. Disse Regler komme slet ikke frem her, og de krænes altsaa ikke, da de ikke foreligge i Regjeringens Forslag; det forekommer mig saaledes ikke, at nogen saadan Kollision er til Stede. Forrigt skal jeg bemærke om Sagen i dens Helhed, at her egentlig kun er Tale om, hvad der er hensigtsmæssigt for den paagældende Jurisdiktion. Vi have antaget, at den Deling af dette Embede, der er foreslaaet af Regjeringen og accepteret af Landstinget, er den hensigtsmæssigste, og af den Grund have vi stemt derfor. Naar nu Flertallets Indstilling gaar ud paa, at kun Landjurisdiktionen skal adskilles fra det egentlige Frederiksberg Bydistrikt, forekommer det os, at det er en temmelig utilfredsstillende Ordning, idet Banfeligheden for den Embedsmand, der er ansat derude, væsentlig ligger i den uoverkommelige Masse kriminelle Forhør, han har at holde, hvilket forstyrrer Udførelsen af alle hans øvrige Forretninger, hvoriblandt der er mange, som ikke passende kunne overlades til en Fuldmægtig, men som Embedsmanden selv maa paaje og udføre personligt. Derfor have vi fundet, at Flertallets Forslag ikke var ganske tilfredsstillende og ikke ramte de Ulemper, der ere til Stede, paa det rette Punkt, men jeg skal selvfølgelig ikke bestride, at det jo er nogen Lettelse, som fremkommer derved, at Landjurisdiktionen udskilles. Hvis derfor den høitærede Justitsminister skulde finde, at Forslaget, saaledes som det nu foreslaas omændret af Flertallet, alligevel kan gjøre nogen Nytte i Retspleien derude paa Frederiksberg, skal jeg for min Del ikke lægge nogen Hindring i Veien for, at dette Forslag giennemføres, og jeg skal derfor tillade mig at afvenne nærmere Udtalelser om denne Side af Sagen, som maatte fremkomme fra den høitærede Justitsminister.

Alberti: Det Udvalg, som har været nedsat i denne Sag, har paa Begjæring faaet udlaaent et stort Apparat af Dokumenter fra Justitsministeriet. Dette Apparat giver et ganske godt Indblik i, hvor vanskeligt det er at regjere en Kommune som Frederiksberg. Det vil vistnok ikke vare længe, inden Frederiksberg-Spørgsmaalet igjen vender tilbage til Rigsdagen, og det er jo ogsaa antydnet i Udvalgets Betænkning. Det kan derfor formentlig være betriegt at give et Overblik over den store

Arbeidskraft, der nu i ti Aar har været anvendt paa at løse det Frederiksbergske Spørgsmaal. Allerede tidligere — det var vistnok i 1871 — da Eberlin blev Birkedommer, hed det sig, at det var altfor stort et Embede, men desuagtet kom der Ansøgere, og den daværende Minister Krieger var ikke stemt for at gjøre nogen Forandring. Der kom da en ny Birkedommer, og da han havde været der i syv Aar, nedsatte den nuværende Justitsminister en meget stor Kommission til at undersøge, om Frederiksberg Kommune i Henseende til Politivæsen skulde gaa ind under Kjøbenhavn. Denne Kommission blev nedsat efter Forlangende af Kjøbenhavns Amtsråd og af Frederiksbergs Kommunalbestyrelse, og den kom til at bestaa af Medlemmer af Kjøbenhavns Amtsråd og Kjøbenhavns Magistrat og Børgerrepræsentation og begge de kjøbenhavnske Politidirektører, den egentlige Politidirektør og Vicepolitidirektøren samt fremdeles af Birkedommeren i søndre Birk, Hr. Eberlin. Denne Kommission udarbejdede i Løbet af to Aar et Lovforslag, som gik ud paa at indlemme Frederiksberg Kommune under Kjøbenhavns Politivæsen. Dette Forslag var navnlig udarbejdet af Kjøbenhavns Politidirektør, af Birkedommeren i søndre Birk, der havde været i det Embede i 7 Aar, og af Vicepolitidirektøren. Altsaa var der følgende i denne Kommission de Mend, som allerbedst kjende Politivæsenet i Kjøbenhavn og Frederiksberg. Flertallet i Kommissionen foreslog, at Frederiksbergs Politivæsen skulde indlemmes under Kjøbenhavns Politi, og nu beder jeg lægge Mærke dertil, at de to Politimestre Crone og Eberlin, skrev i deres Betænkning, at Politivæsenet paa Frederiksberg havde ikke mere at behøve, end at det kunde lægges ind under Politiaffistenten paa Kjøbenhavns Vesterbro. Det var i 1879, den Betænkning blev afgivet, og saa siger man nu, at det, at være Politimester paa Frederiksberg skulde være et uhyre stort Embede, som man ikke kan undvære, ja, som man endogmaa maatte lønne som et første Klasses Embede. Men hvorledes er det muligt, at det, som Politiaffistenten i Kjøbenhavns 5te Kreds kan udføre sammen med sit Embede, skulde nu være voget op til et saa stort Omfang? Ganske vist blev den dømmende Myndighed paa Frederiksberg Kommune den Gang foreslaaet henlagt under Kriminal- og Politiretten, og for saa vidt foreslaar Ministerens nuværende Lovforslag et større Arbejde for Politimesteren, men dette er dog et Bevis paa, hvor vigtigt det er at have Sagkyndige med ogsaa i Henseende til Retsvæsenet,